

מסורת הש"ס

(א) ר"מ (ב) ע"ר פ"ב סי' ט"ז
מ"ג (כ"ד) ק"ג (ד) ו"ג הי"ג
תוס' שם ד"ה ט"ז ופרס'.

גליון הש"ס

גם ע"י שצ"ב. ס'אן
סי'ס דבר טוב לנאן דף
ק"ב סי' ד"ה ע"י שצ"ב.

הנהגות הבר"ה

(א) ר"מ ד"ה ע"ר פטור
דקדוק. י"ב ע"ל כחמ"ט
ד"ה ט"ז ע"ל ד"ה ע"ר

הנהגות מורה"ב

(א) ר"מ ד"ה ו"ה ו"ה קדש
ל"ה ו"ה י"ה ל"ה
למשיטתו. ס'אן פ"ד

מוכח ר"מ

מנה מנה פרס' ל"ה א"ח
ואת מנה מנה פרס'
ל"ה ו"ה ו"ה ו"ה ו"ה ו"ה
ב"ב ו"ה. לא הספיק
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה
ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה ל"ה

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

קלה.

עין משפט
גז מצוה

א א מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ב ב מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ג ג מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ד ד מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ה ה מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ו ו מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ז ז מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ח ח מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
ט ט מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
י י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י

ראשית הגז: צ"ל ויתבי ליה. תימה אמאי קא"י אי אמאי
דעבר וגז אטו קנסא הוא דקניס ליה משום דעבר וגז
לפרוטו ובעלים שהקדישו נמי אמאי מייחייבי ואי אכהן לא הו"ל לפרוק
ולתיבז ונהי דהאי לא תקשי מה מרווח שפודה דמרווח שפודה צ"ל
פרוטו אפילו שיה מנה דמחולל:
והא כ"ע העמדה והערכה. ור"מ
מה ש"ך העמדה והערכה
נגזזה דהויא כמקדיש עלים ואכניס
ו"ל כיון שהיה ממחלה ממוכר
בזכמה שהיא צ"ל העמדה והערכה
כ"ך העמדה והערכה ור"מ ולימא
כשהעמל והעריך ואחר כך עבר
וגז ופדה יש לומר דנשעת פדייה
בעיני העמדה והערכה:

במקדיש גזיה עצמה. ורבי
מני בר פטוש לעיל
א"ת ליה שפיר הך דרשא אלל רנא
ל"ת ליה דרשא דרבי מני בר פטוש
דפטור מקדיש צהמה חזן מגזמה
וכחשמה מדכעי כסומן ואלא לאך
למאי א"ת:

ורבנן
לעשות ממנו בגד קטן שנאמר יתתן לו שיהא בו כדי מתנה ל"ל לא הספיק
ליחגו לו ו"ע עד שצבעו פטור לבנו ולא צבעו חייב והלוקח גז צאנו של עובד
כוכבים פטור מראשית הגז והלוקח גז צאנו של חבירו אם שיר המוכר חייב
לא שיר הלוקח חייב והו' לו שני מינים שחופות ולבנות מוכר לו שחופות
אבל לא לבנות זכרים אבל לא נקבות זה נתון לעצמו וזה נתון לעצמו:
גמ' במקדשין מאי טעמא לא אהו קרא א"ת אמינא קדשים בראשית הגז
דכתב רחמנא צאך הא לאו הכי הוא אמינא קדשים חייבים בראשית הגז
הא לאו בני גזיה ניהו דכתיב ו"ל תגזו בכור צאך אי קדשי מוכח הכי
נמי הכא במאי עסקינן בקדשי ברק הבית והאמר ר"א קדשי ברק הבית
אסורים בגזיה ועבודה מדרבנן סלקא דעתך אמינא הואיל ומדאורייתא בני
גזיה ניהו היכא דגזו ליה ליתבי ליה והא קדשי לה סד"א לפרוק וליתבי ליה
והא בעי העמדה והערכה הניחא למאן דאמר "קדשי ברק הבית לא היו
בכלל העמדה והערכה אלא למ"ד היו מאי איכא למימר אמר ר' מני בר פטוש
משום ר' ינאי הכא במקדיש בהמתו לבודק הבית חוץ מגזיותיה סד"א ליגזו
וליתבי ליה אמר קרא צאך ולא צאן של הקדש אי הכי קדשי מוכח נמי כחשי
קדשי ברק הבית נמי כחשי דאמר חוץ מגזיה וכחשיה קדשי מוכח נמי דאמר
חוץ מגזיה וכחשיה אפ"ה פשמה קדושה בבולה ומנא תימרא "דאמר ר' יוסי
והלא במקדשין האומר רגלה של זו עולה כולה עולה ואפ"ה לר"מ דאמר אין
כולה עולה הני מילי דאקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו אבל הקדיש דבר
שהנשמה תלויה בו קדשה רבא אמר במקדיש גזיה עצמה סד"א ליגזו ולפרוק
וליתבי ליה אמר קרא גז צאך תתן לו מי שאין מחוסר אלא גזיה ונתניה יצא
זה שמחוסר גזיה פרייה ונתניה אלא צאך למאי אהא לכרתניא "כ"כ בהמת
השותפים חייב בראשית הגז ור' אלעאי פוטרי מ"ט דר' אלעאי אמר קרא צאך
ולא של שותפות ורבנן למעוטי שותפות עובד כוכבים ור' אלעאי שותפות
עובד כוכבים מנא ליה נפקא ליה מרישא דקרא "ראשית דגנך ולא שותפות
עובד כוכבים ורבנן ראשית (הגז) הפסיק הענין ור' אלעאי ור"י הדר ערכיה
ורבנן

תורה אור השלש
1. וקדיה ביתו ההוא וקדיה
איך עגלת כקר ושמי
צאך. ישעיהו י"ב כ"א
2. והמדר אבינו לתקן
קנאותם לרם עשיתם נבלי
חן ותמש צאן עשות
ותמש סאים קלי וסאך
צמקום וקנאותם דבלים
ותשע על הקדושים.
סבאל א כ"ה ח"
3. ראשית דגנך תירשך
והעריך ראשית גז
צאך תתן לו:
דברים י"ד
4. כל הכבוד אשר יקלד
בבקרך ובצאנך הקרב
תקדש לו אלקיך לא
תעבד בבקר שורך ולא
תגז בכור צאנך.
דברים י"ט ט"ז

שיטה מקובצת

(א) והא בעי העמדה
והערכה. י"ב ע"י תוס'
בכורות דף ט"ז ע"א:
(ב) ורבנן ראשית הגז
הפסיק הענין. י"ב ע"י
תוס' בכורות דף ט"ז ע"א: